

R.K. Parochie St. Ludgerus te Utrecht

Ludgerus Magazine

23 April 2013

Hemelvaart Pinksteren

Inhoud

Hemelvaart	3
Pinksteren	4-5
Paus Franciscus	6-7
Clusters in de St. Ludgerus	8-9
Vanuit het bestuur	11
Gevangen in Kamp Zeist	12-13
Erik Borgman over stenen of mensen	14-15
Lokale berichten	17-25
Kinderpagina: de Goede Herder	27

Colofon

Het Ludgerus Magazine is het tijdschrift van de parochie van St. Ludgerus in Utrecht. Het verschijnt zes keer per jaar.

Interim Hoofd- en eindredactie: Armand Heijnen

Redactie: Nol van Beek, Armand Heijnen, George Paimpillil

Tekstbijdragen: Laurens Baas, Nol van Beek, Erik Borgman, Armand Heijnen, Gerard Luiten, George Paimpillil, Gerrit Jan Westerveld

Traffic: Nol van Beek

Vormgeving: Marijke Herber

Druk: Van Horssen OJ Service BV

Oplage: 4100

Contactadres:

Zie centraal secretariaat St. Ludgerusparochie

Advertenties:

Wilt u een advertentie plaatsen? Informatie over prijzen en voorwaarden te verkrijgen bij Hans Stahl: hans.stahl@stalino.nl of 06-16532419

Het parochiebestuur

Pastoor George Paimpillil (voorzitter)
 Laurens Baas (vicevoorzitter)
 Hanneke de Kruijff (secretaris)
 Kiky Kanawi (penningmeester)
 Jan van Kuik (gebouwen)
 Robert Stok (personeelszaken)
 Joop Schwartz (lid)
 Vacature

Het secretariaat

Centraal secretariaat Sint Ludgerusparochie
 Nol van Beek
 Boerhaaveplein 199,
 3552 CT Utrecht.
 030 – 244 13 19
 secretariaat@sintludgerus.nl
 www.sintludgerus.nl
 Bereikbaarheid:
 maandag t/m donderdag 9 – 12 uur.

Het pastorale team

Pastoor George Paimpillil (pr.):
 geopallil@ziggo.nl
 Gerrit Jan Westerveld (pastoraal werker):
 gj.westerveld@tiscali.nl

Pastores zijn bereikbaar via het centraal secretariaat 030 – 244 13 19
 Voor noodgevallen kunt u ook contact leggen via uw lokale secretariaat of lokale telefoonnummer zie pagina 17 voor uw locatie.

Mededelingen, berichten, copy of andere bijdragen voor Ludgerus Magazine of voor uw lokale pagina in dit magazine zijn meer dan welkom!!! Als u berichten heeft, schroom niet ze te versturen naar het secretariaat van de St. Ludgerusparochie. Maar: hou het wel kort, zo'n 150 woorden per bericht. Op een pagina kunnen we niet meer dan 450 woorden kwijt! Heeft u een langer verhaal, neem dan s.v.p. eerst even contact met ons op.

© Overname van berichten / artikelen uit dit magazine is mogelijk, mits met toestemming van het secretariaat van de parochie en met bronvermelding.

Beste parochianen,

De Hemelvaart van Christus is op de veertigste dag na Pasen. Met Pasen is Jezus Christus, Zoon van God, verzezen uit de doden. Hij leeft, is niet meer onder de macht van de dood. Vervolgens verschijnt Hij vaak aan zijn leerlingen. Zijn leerlingen herkennen Hem aan het "breken van het brood" (de Eucharistie) en door wat Hij de leerlingen vertelt.

Daarvan staan voorbeelden in het Evangelie: Het Emmausverhaal is een van de meest bekende van deze gebeurtenissen. (Lucas 24,13 - 35) Zo ook het verhaal van de ongelovige Thomas: pas wanneer hij, nadat Christus verzezen is, de wonden van Jezus kan aanraken, wil hij geloven. (Johannes 20,19 - 31) En dan komt het moment dat Jezus definitief naar Zijn Vader in de Hemel gaat. Niet langer verschijnt Hij aan zijn leerlingen. "Terwijl de leerlingen naar boven kijken wordt Hij aan hun zicht onttrokken door een wolk".

De hemel, het bij God zijn, is het uiteindelijke doel ook van ons leven. Niet alleen in deze 'aardse' tijd, maar door onze dood heen krijgen we deel aan de eeuwige aanwezigheid van God. Jezus, door de dood heengegaan, heeft een plaats bij God de Vader voor ons bereid. Wij zijn uitgenodigd om daar te komen.

Zusters en broeders, Hemelvaart is echt een feest om te vieren, want het is een van die momenten waarop de hemel en de aarde elkaar raken. Dat is nog een paar keer het geval in de evangelies: één keer bij de doop van Jezus, en één keer op de berg Tabor, waar Hij voor de ogen van Petrus, Johannes en Jacobus van aanschijn verandert, en Mozes en Elia aan Hem verschijnen. Die beide momenten hebben iets heel belangrijks met elkaar gemeen: telkens weerklinkt er een stem uit de hemel die zegt: 'Dit is mijn welbeminde Zoon. Luister naar Hem.' En dat is de reden waarom Hemelvaart een feest is om met vreugde te vieren: dat de hemel en de aarde elkaar raken, dat Jezus Gods welbeminde Zoon is en dat we naar Hem mogen luisteren.

Laten we vieren dat door de hemelvaart van Jezus de hemel en de aarde dichter bij elkaar zijn gekomen, en laten we vooral niet vergeten dat Hij ons zijn Geest heeft beloofd, die ons zal helpen om een stukje hemel op aarde te brengen. Als we maar willen luisteren naar die stem uit de hemel. De stem die zei:

'Luister naar mijn welbeminde Zoon, en volg Hem na in uw woorden en in uw daden.'

Met Gods zegen wens ik u allen een gezegende Hemelvaartsdag.

Met vriendelijke groeten,
jullie pastoor George Paimpillil

Pinksteren

Op de zondagen na Pasen wordt in de Schriftlezingen stilgestaan bij het nieuwe leven van Jezus Christus. De vrouwen en mannen die Zijn graf bezochten, ontdekken dat Hij daar niet meer is. We horen steeds over ontmoetingen en gebeurtenissen die bevestigen wat als een gerucht in Jeruzalem in de kring van Jezus' leerlingen rondgaat: dat de Heer leeft - Hij is opgestaan.

- Door G.J. Westerveld
Pastoraal werker -

Blijkbaar moet het geloof in Jezus' Verrijzenis groeien. De verschijningen worden afgesloten met het verhaal van de leerlingen die Jezus voor hun eigen ogen naar de hemel zien gaan.

Handelingen der Apostelen

Volgens Lucas, de schrijver van het boek Handelingen der Apostelen, gebeurde dit op de veertigste dag na Pasen. Door dit getal worden de eerste lezers herinnerd aan de verhalen van Israël waarin het getal veertig staat voor "een leven lang". Lucas vertelt dat Jezus' leerlingen in Jeruzalem biddend bij elkaar blijven komen. Ze wachten op de komst van de Geest, die de Heer heeft beloofd. Lucas beschrijft hoe de Geest zich manifesteert op het Pinksterfeest in het 2^e hoofdstuk van zijn boek.

Hij gebruikt steeds de joodse kalender om de grote dingen van Jezus Christus te beschrijven.

Op Pasen, het feest van de uittocht uit de slavernij van Egypte is Zijn uittocht uit de macht van de dood: toen riep God Hem uit het graf. Vijftig dagen na Pasen, op het Pinksterfeest, ontvangt de kerk Zijn geest. Dan gedenkt Israël het verbond dat God in de woestijn met de nakomelingen van Jakob sloot. In de wolk op de berg ontving Mozes de stenen tafelen met de tien woorden om

te kunnen leven in het land van de belofte... Het Pinksterfeest is, net als Pasen, in de dagen van Jezus een pelgrimsfeest: massa's mensen komen naar Jeruzalem in de tempel om te vieren...

Zeven

Het getal vijftig is een samenstelling uit zeven keer zeven. Voor de joodse traditie klinkt in het getal zeven heiligheid: het heeft met de Eeuwige van doen. De zevende dag van elke week is de sabbat, het moment waarop een mens ophoudt met werken om op adem te komen en bezig te zijn met de dingen waarvoor we bestemd zijn: met God te leven. Zeven keer zeven dagen moet dan zeker te maken hebben met de Eeuwige, met alles wat gaaf en heel - heilig - is.

Lucas vertelt dat op het Pinksterfeest in het gezelschap van Jezus' leerlingen nieuw leven komt. In zijn beschrijving proef je de verwijzingen naar de grote verhalen van het volk van God. Er klinkt geraas uit de hemel alsof een hevige wind opsteekt. Lees dit naast

wat in het boek van de uittocht staat over God die in de woestijn op de berg Sinai verschijnt, vroeg in de morgen met donder en bliksem. Lucas vertelt over vurige tongen die zich verspreiden over de mensen die in het huis zijn. Vuur is in de verhalen van Israël ook verbonden met de verschijning van de Eeuwige: denk aan het verhaal van de brandende braambos, of aan dat van de stenen tafelen.

Spraakverwarring

De mensen in het huis spreken vreemde talen, zoals de Geest heningaf. De leerlingen van Jezus worden andere mensen: bange mensen spreken voortaan vrijuit over Jezus Christus en de grote dingen die God met Hem (en ons) doet. De gebeurtenissen in het huis in Jeruzalem zorgen voor een oploop voor de deur. De pelgrims uit alle hoeken van de wereld horen tot hun verbijstering de Galileïsche mannen in hun eigen taal spreken! In Jeruzalem komt een eind aan de spraakverwarring die begon bij de bouw van de toren in Babylon. De mensheid is toen volgens de legende in zeventig volken uiteen gegaan. Lucas vertelt over zeven volken en tien streken, dat staat voor zeventig, m.a.w. voor de hele wereld. Als leerlingen van Jezus, in de kerk, wordt de mensheid weer verzameld. De apostel Paulus schrijft later dat in de gemeenschap van Christus geen onderscheid is tussen vrijen en slaven, tussen joden en heidenen, tussen mannen en vrouwen.

Wie het vervolg van het boek Handelingen van de apostelen leest ziet het effect van de Geest.

In korte tijd groeit vanuit Jeruzalem een beweging die de wereld doorgaat, waarin mensen opleven, zich erkend voelen en nieuw elan vinden. Binnen de kortste keren heeft het geloof zich zelfs genesteld in het hart van de macht: Rome, de stad van de keizer.

De kerk van onze dagen

Je zou de berichten van Lucas kunnen leggen naast de berichten uit de kerk van onze dagen, die je soms het schaamrood op de kaken geeft. Je hebt misschien het gevoel dat je bij de laatsten hoort die straks het licht uitdoen. Lucas laat ons zien dat de leerlingen van Jezus veel hebben moeten leren. Ze hebben moeten leren loslaten wat hen van jongs af vertrouwd was en zekerheid gaf. Na dat proces, dat lang duurde, zijn ze getuige geworden van de opgestane Heer ...

Ik heb het gevoel dat wij in de kerk vaak vooral bezorgd zijn om hoe het verder moet gaan met

de lege kerken en dat we klagen over de nieuwe generaties die in onze ogen niets meer weten. We zullen nog heel veel van onze vertrouwde kerkelijkheid, ons denken en doen in de traditionele parochies moeten loslaten; om ruimte te maken en open te gaan voor de stad vol mensen van alle volken en talen. Ook om ons heen in het Utrecht van 2013.

Pinksterfeest

Ik wens ons in deze dagen van veranderingen en onduidelijkheid de moed toe om ruimte te geven aan wat nieuw, vreemd en onbekend is. Ik wens ons de moed toe om bij ons zelf naar binnen te gaan - bij tijden de rust en stilte zoeken en in gebed te gaan om ons diepste verlangen weer te kennen. Misschien geeft een oud gebed voor het Pinksterfeest ons daarvoor woorden:

*Kom Schepper Geest daal tot ons neer,
houd Gij bij ons uw intocht Heer;
vervul het hart dat U verbeidt
met hemelse barmhartigheid.
Gij zijt de gave Gods Gij zijt
de grote Trooster in de tijd,
de bron waaruit het leven springt,
het liefdevuur dat ons doordringt..
Verlicht ons duistere verstand,
Geef dat ons hart van liefde brandt
En dat ons zwakke lichaam leeft
van de kracht die Gij het geeft*

Paus Franciscus:

Voorbeeld van eenvoud,

Beste parochianen,

Wij hebben nu paus Franciscus. Wij hebben hem gekozen als herder voor de universele kerk. Hoe zo wij? Kardinalen hebben hem toch gekozen? Ik zou zeggen: alle mensen die gebeden hebben voor een nieuwe paus, hebben meegedaan aan deze verkiezing. Hij is nu herder voor de gelovigen over de hele wereld en ook inspirerend voor iedereen van goede wil. Jezus heeft immers Zijn vrede in de wereld gebracht voor alle mensen van goede wil.

Paus Franciscus heeft deze prachtige naam gekozen, geïnspireerd door de kleinen in de wereld. De heilige Franciscus van Assisi was een man voor de kleinen en een man van vrede. De naam Franciscus wijst sterk in de richting van de soberheid, de bescheidenheid en de eenvoud waarvoor deze paus kennelijk kiest. Hij vroeg om het gebed van het volk voor zijn werk. Een gebaar waarmee hij aangeeft dat hij samen met het hele volk van God zijn herderschap wil uitoefenen. Het is niet meer mogelijk om in onze moderne tijd de wereldkerk te leiden zonder de hulp van God en de gebeden van het Gods volk. Laten we op eerste plaats bidden voor paus Franciscus en voor alle mensen, opdat ze hun eigen wil kunnen veranderen tot een 'goede wil'. Dan kunnen we samen een wereld opbouwen met God en in vrede met elkaar samenleven. Als iemand vol is van de liefde tot God, dan zijn allerlei uiterlijkheden onbelangrijk. En zo is paus Franciscus: hij is vol van de liefde tot God in zijn hart, en

Foto AFP Alberto Pizzoli

daarom straalt hij de eenvoud en de liefde van God uit naar alle mensen van goede wil.

Evangelisatie

Laten we ons telkens weer opnieuw geïnspireerd weten door zijn eerste woorden: "Broeders en zuster, een fijne

avond. U weet allen dat het conclaaf de opdracht heeft een bisschop voor Rome te kiezen. Het ziet ernaar uit dat mijn broeders de kardinalen bijna tot het uiteinde van de wereld gegaan zijn om hem te vinden... maar hier zijn wij. Ik wil u danken voor het welkom

inspiratie voor ons allen

et Orbi' - voor de stad en voor de wereld. "Dan schenk ik nu mijn zegen over u en de hele wereld, aan alle mannen en vrouwen van goede wil. Broeders en zusters, nu verlaat ik u. Dank voor uw verwelcoming. Bid voor me en ik zal gauw weer bij u zijn. We zullen elkaar binnenkort zien. Morgen wil ik bidden tot Maria, dat zij Rome moge beschermen. Een goede nacht en rust zacht."

Pastoor George Paimpillil

dat ik heb mogen ontvangen van de mensen van het diocees Rome. Vooreerst zou ik een gebed willen uitspreken voor onze emeritus bisschop Benedictus XVI... Laat ons samen bidden voor hem, dat de Heer hem mag zegenen en dat Onze Lieve Vrouw hem mag beschermen. Onze Vader... Wees Gegroet Maria... Eer aan de Vader...

En laat ons dan samen aan deze tocht beginnen, de bisschop samen met het volk, ... Een tocht van broederschap en liefde, van wederzijds vertrouwen. Laat ons steeds bidden voor elkaar. Laat ons bidden voor de hele wereld, dat er een groot besef van gemeenschap mag zijn. Mijn hoop is dat deze tocht van de kerk die we vandaag

aanvangen, met de hulp van mijn vicaris-kardinaal, vruchtbaar mag zijn voor de evangelisatie van deze mooie stad. Nu zou ik u willen zegenen.

Maar eerst wil ik u om een gunst vragen. Voordat de bisschop het volk zegent, vraag ik u om te bidden tot de Heer om mij te zegenen - het gebed van het volk voor zijn bisschop. Laat ons dit gebed voeren - uw gebed voor mij - in alle stilte. Dat de almachtige God de paus moge bewaren en beschermen zodat hij de Kerk mag leiden in de jaren die komen, en dat hij vrede mag brengen in de Kerk over de hele wereld."

Goede nacht

Onmiddellijk erna gaf paus Franciscus zijn eerste zegen 'Urbi

Onbekend maakt onbe

Ruim een halfjaar geleden is besloten dat binnen de parochie een aantal kerken gaan samenwerken in clusters: het betreft de clusters Jacobuskerk/Josephkerk/Nicolaas-Monicakerk en Antoniuskerk/Dominicuskerk. De redactie heeft daarom eens haar licht opgestoken bij de mensen die betrokken zijn bij deze samenwerking: bij Yosé Höhne-Sparborth van de Antonius en Fons Mathot van de Jacobus.

- Door Nol van Beek -

Yosé is een poosje geleden in de Antonius als vrijwilliger begonnen en richt zich vooral op interreligieuze contacten en liturgie (maar doet inmiddels ook nog veel andere zaken); Fons Mathot is voorzitter locatieraad Jacobus. In beide clusters geven met name de pastoraatsgroepen van de diverse locaties gezicht aan de samenwerking.

Hoe kijken zij aan tegen de samenwerking? Fons was vanaf het begin enthousiast en noemt de eerste stappen van deze samenwerking "zinnig en hartverwarmend". Hij ziet de clustervorming als een "tussenstap"; een oefenplaats

voor een veel intensievere samenwerking in de toekomst. "Onbekend maakt onbemind", zegt hij meerdere malen en tekent daarmee de schroom van sommige kerkleden om over de eigen kerkmuur heen te kijken. Hij vindt het jammer dat de Rafaelkerk (Eucharistisch centrum van onze parochie) eigenlijk een beetje buiten deze samenwerkingsvormen staat en zou dit een gemiste kans bij het vormen van de clusters willen noemen.

Dominicaanse parochies

Antonius en Dominicus hebben al vaker bij elkaar over de muur gekeken, omdat het allebei van oorsprong Dominicaanse parochies waren. Er werd al samen gevierd (vooral oecumenisch), eerste communie voorbereid, deelgenomen aan landelijke Dominicaanse activiteiten en overleg. Toch ervaart Yosé het "gedwongen" samen vieren (met name in de Goede Week) als een soort "ballingschap". Een gedachtengang, die sommige

kerkleden in de Antonius ook zo ervaren volgens haar. "Zolang er een lokaal middelpunt is moet je daar zo veel mogelijk aanwezig zijn, zeker in hoogtijdagen", stelt Yosé. Als je "eigen" kerk gesloten wordt in de toekomst is het een andere zaak, dan valt er weinig meer te kiezen.

Vieringen in één kerk

Ook Fons onderstreept, dat in de toekomst lokale, pastorale aanwezigheid van groot belang is, waarvoor ook een duidelijke visie (en concrete plannen) ontwikkeld moeten worden om dat te realiseren, zeker als zondagse vieringen zouden worden teruggebracht naar enkele kerken. Antonius en Dominicus hebben wel al plannen voor komend jaar: familieviering meer coördineren, in de zomer "om de beurt" vieringen in één kerk en in het voorjaar 2014 samen een thema in twee zondagen uitwerken. Op de vraag: "Zien jullie nog obstakels op de weg naar samenwerking", kwamen de nodige punten naar voren.

mind

Soms hele praktische, zoals de fysieke beperkingen van ouderen bij het bezoeken van een kerk of activiteiten buiten de eigen wijk; de extra tijd om alles met elkaar af te stemmen; de wisselende organisatiegraad van locaties. Maar ook dieper liggende gevoelens als: het verliezen van je eigen identiteit en je huis waarin je jarenlang je geloof vierde; angst om contacten binnen de groep te verliezen; opnieuw je plek zien te veroveren binnen een groep mensen met een andere kijk op kerk zijn. In de Antonius wil men de komende tijd eens in de twee maanden daarom tijdens de koffie na de viering deze zaken openhartig bespreken met de kerkgangers en de mensen informeren over alle aspecten van de samenwerking.

Samenwerkingsstappen

"Niet met stenen maar met mensen", zegt het parochiebestuur: een gemakkelijke weg is het zeker niet, maar toch ziet Yosé dat mensen bereid zijn om coöperatief mee te werken aan een zich vernieuwende, levende geloofsgemeenschap. En ook Fons voelt zich gesterkt door de positieve ontvangst van de eerste samenwerkingsstappen.

Column

Verhalen uit de buurt

Slaapfeestje

Ik mag naar een slaapfeestje! Ze straalt. Omdat ze uitgenodigd is en omdat ze mag - vooral dat laatste is vaak een hobbel. Heerlijk voor haar! 'Wat gaan jullie doen, behalve niet slapen?', vraag ik. Ze lacht. Roept dat ze dat nog niet weet: Echt irritant, ze zegt het niet! Dat maakt het nog spannender. Het is van een meisje van school: mijn bijna BFF! (Best Friend Forever). Zij is tweedst. Het is de eerste verjaardag na haar ziekte... Ik kijk haar vragend aan. Had ik dat niet verteld? Ze was ziek geworden en toen wist ze niks meer. Niet wie d'r vader en moeder waren, of d'r huis, of ons. Echt helemaal niks! Ze kon ook niet meer lopen. Erg hè?! Ik knik. 'Vreselijk. Dus jou kende ze ook niet meer?' Nee. Haar moeder nam me mee naar het ziekenhuis. Maar ze herkende me niet. Toen ging ik steeds komen. Ik liet foto's zien, ook van de klas. Maar ze wist het niet. Ik ging verhalen vertellen, maar die wist ze niet. Toen ging ik geheimen vertellen, erge geheimen, echt écht geheim, weet je. Maar die wist ze ook niet meer.... 'Dus jij hebt alles in je hoofd en die ander niks meer. Wat goed dat je bent blijven komen! Lijkt me moeilijk en gek: je was vrienden met iemand die niet meer weet dat jullie dat waren?' Ja, heeeeel raar en ze wisten niet hoe het gekomen is. Ze weten het nog niet. Nu kan ze wel weer lopen, sommige dingen weet ze ook weer, andere niet. Ze weet nog steeds niet wie ik ben. Maar we zijn wel weer vrienden geworden, want ze vindt me aardig. Sommige

vriendinnen niet hoor: die vindt ze niet meer aardig omdat ze nu niet aardig doet. Die deden vroeger ook stom tegen haar. Eentje behandelde haar als een hond, maar dat weet ze gelukkig niet meer...dat ga ik ook niet vertellen. En ze roddelen: dat ze mishandeld is door haar moeder, of dat ze zich aanstelt, en ze pesten. Echt gemeen. Ze is alleen vrienden met wie nu aardig zijn... Dat is eigenlijk best wel makkelijk, hè! Ze ontdekt het al pratend en kauwt er nog even op na, als een aantrekkelijke optie, ook voor haarzelf. Maar de juffrouw haat ze. Die doet alsof ze invalide is: "Ga maar niet naar buiten, het is te koud!; Doe je jas aan!; Doe je wel voorzichtig met haar!" - ze doet de zeurtoon van de juf na en zegt: Ze haat dat! Ik ook. Ze wil dat mensen normaal tegen haar doen! Ik ook. 'Dus jullie gaan een slaapfeestje houden waar je lekker niet slaapt, met 12 kinderen die zij zich niet herinnert, maar met wie ze nu gelukkig is. Dat klinkt nou eens als een echte verjaardag, om je leven te vieren! Ja! Goed hè!?!

Monique de Bree is buurtpastor in de 1e Daalsebuurt. Met het evangelie en presentie als bagage verbindt ze zich met bewoners van welke leeftijd, cultuur of gezindte ook. Met hen werkt ze aan hun eigen en gezamenlijke geluk op vele levensgebieden. Zij doet dit werk vanuit de Stichting Buurtpastoraat Utrecht.
m.debree@buurtpastoraatutrecht.nl

Dag en nacht
bereikbaar voor
directe hulp na overlijden
(030) 262 2244

PCB

UITVAARTZORG

Donaudreef 25 · 3561 EL Utrecht

pcbuitvaartzorg.nl

ANBI nr. 813846481

Sint Thomas
Stichting

Katholiek onderwijs in India is
mogelijk door uw hulp.
Wilt u ons helpen?

www.sintthomas.nl • Pastoor G. Paimpillil • Tel. 0650.813862

ABN-AMRO: 47.76.87.334, t.n.v.

St. Thomas Stichting te Utrecht

LAURENS BAAS MEDICOACHING

MANAGEMENT IN VERBINDING

coaching mediation training

met het oog op inspirerende samenwerking

dokters worden er beter van

Kennedylaan 2 3533 KH Utrecht tel 030-2947193 E contact@laurensbaas.nl
www.managementinverbinding.nl

Méér dan een uitvaart...

Omdat ieder persoon bijzonder is

(030) 296 66 66

barbarauitvaart.nl

Egginklaan 51 Utrecht

Nieuwe Vaart 5 Vleuten

SCHILDERSBEDRIJF
JOH VAN DOORN DE BILT B.V.

TEL. 030-2200109 WWW.JOHVANDOORN.NL

Naar een nieuwe Ludgerus Parochie

Het parochiebestuur heeft het afgelopen jaar diverse signalen ontvangen, waarin het bestuur wordt aangesproken om zijn verantwoordelijkheid te nemen voor een heldere visie op de toekomst van de parochie.

- Door Laurens Baas-

In 2010 heeft de toenmalige stuurgroep samen met het pastoresteam een beleidsplan voor de Ludgerus Parochie opgesteld. Daarin hebben we ook de uitkomsten meegenomen van een parochiedag in september 2009, toen ruim 60 parochianen hun ideeën en wensen hebben geuit over de toekomst van de parochie. Die resultaten zijn niet na amper 3 jaar weer verouderd. Ze zijn ook voor de verdere gedachtebepaling over de toekomst zeer bruikbaar. Ze hebben vooral betrekking op mensen, op de verbinding van geloofsgemeenschappen en op de betekenis van die geloofsgemeenschappen in de buurt.

Verder dwingt ook de financiële situatie van de parochie ons om de zorg om mensen te verbinden met een gezonde financiële huishouding. Het geeft geen pas om in te blijven teren op geld dat vorige generaties spaarzaam aan de parochie hebben toevertrouwd. We hebben dat geld nodig om de toekomst van de parochie veilig te stellen. Geld om nieuwe initiatieven te nemen, die nieuwe mensen aan de parochie kunnen binden, die de kerk in de samenleving neerzet. Als we dat niet

doen, dan wonen we de parochie letterlijk en figuurlijk uit.

Het parochiebestuur is van mening dat het in deze moeilijke situatie zaak is, en tevens onze taak is, om verantwoordelijkheid te nemen voor het voortbestaan van de parochie op een langere termijn dan waarvoor bestuursleden zijn benoemd. Die verantwoordelijkheid hebben we inmiddels ook opgepakt.

Het parochiebestuur is samen met het pastoresteam aan de slag gegaan met het ontwikkelen van een voorstelling, een visie, van de Ludgerus Parochie in 2025. We zijn begonnen met woorden, met uitdrukking te geven aan wat we ten diepste zien als de bron van ons parochie zijn, van ons handelen. We noemen dat de identiteit van de Ludgerus Parochie. De wereld waarin we staan bepaalt vervolgens hoe wij die identiteit kunnen uitdrukken in "spullen", structuren, vieringen, activiteiten e.d. Die wereld stelt enerzijds beperkingen aan wat we kunnen (de financiën zijn zo'n

beperking), maar biedt ons ook kansen. Daarvan hebben we een inventarisatie gemaakt. Rekening houdend met die beperkingen en kansen hebben we onze identiteit vertaald in hoe onze parochie er in 2025 uit moet zien om in de wereld die dan is onze wezenlijke functie te kunnen vervullen. We hebben daarmee vorm gegeven aan onze "bestemming", aan het doel waaraan we als bestuur met pastores en vrijwilligers gaan werken. Daar kunnen we dan ook plannen voor gaan maken.

De voorlopige toekomstvisie die zo is ontstaan heeft het parochiebestuur voorgelegd aan de locatieraden en hen uitgenodigd om daarover, na bespreking in eigen kring, met het parochiebestuur van gedachten te wisselen. In het volgende nummer hoort u daar meer over.

Namens het Parochiebestuur
Sint Ludgerus,
Laurens Baas

"De tijden dat de mensen naar de kerk toekwamen, zijn voorbij. Hoeveel bezoekers we krijgen is niet belangrijk. Als we nog betekenis willen hebben, moeten we naar buiten stappen en midden in de gemeenschap staan."

(Citaat uit dagblad Trouw van een priester uit Wales)

Gevangen in Kamp Zeist

Mensen die wat vaker op de pastorie van de Antoniuskerk komen, hebben hem vast wel eens gezien. Een zwarte, goedlachse Afrikaanse man, die Riet van Gent helpt met tuinonderhoud, of klusjes voor verschillende parochianen opknapt. Mensen die zijn situatie kennen stoppen hem wel eens wat geld toe. Dat stuurt hij dan naar Afrika en dient als schoolgeld voor de kinderen. Hij is al meer dan 10 jaar in Nederland, waarvan de laatste jaren in het Asielzoekerscentrum (AZC).

- Door Gerard Luiten -

Hij is zijn land Ivoorkust ontvlucht toen er een burgeroorlog woedde. Om te ontsnappen is hij uit een raam gesprongen, waarbij beide enkels ernstige schade opliepen. Zijn hele familie is toen uitgemoord behalve zijn zontje, een zus en haar twee kinderen. Zij zijn uitgeweken naar een veilig buurland. Toen hij na veel omzwervingen in Nederland aankwam, heeft hij asiël aangevraagd. Inmiddels is hij meermalen geopereerd aan zijn onderbenen. Zijn ene been is hersteld en het andere is met

platen en schroeven verstevigd in de hoop dat de botten weer aaneen groeien. Hij is in afwachting van een definitieve uitspraak van de rechter over zijn asielaanvraag in Nederland

Arrestantenwagen

Iedere week moet hij naar het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) om er te stempelen en leefgeld in ontvangst nemen. Op een keer was er meer politie dan gebruikelijk en stond er een arrestantenwagen voor de deur. De spanning onder de rij wachtende mensen liep duidelijk

op. Het praten werd fluisteren. Toen Abou zijn pasje had getoond en zijn vingerafdrukken waren gecontroleerd, werd hij door de politie uit de rij gehaald en met de arrestantenwagen naar Detentiecentrum Kamp Zeist gebracht. Dit gebeurde zonder opgave van reden.

Hij zit nu al meer dan een half jaar vast. René Wilbrink, waar hij veel over de vloer kwam, bezoekt hem wekelijks, daar ontleent hij veel steun aan. Vorige week kon ik met René mee. Dat is nog niet zo eenvoudig. Vooraf moet je persoonlijke gegevens doorgeven en word je gescreend op onbesproken gedrag. Na zo'n drie weken krijg je de benodigde toestemming. Op een woensdagmiddag rijden we naar de voormalige vliegbasis Soesterberg, nu ingericht als detentiecentrum, omgeven door een zes meter hoog hek. Bij een draaihek moeten we door een intercom onze naam noemen. Het hek wordt ontgrendeld en we mogen binnen. We moeten ons legitimeren bij een balie en krijgen een magneetkaart. Dan moeten we alles wat metaal is en de mobiele telefoon in een

kluis deponeren en weer een sluis door.

Matglas

We worden binnen gelaten in een wachtkamer. Er zitten al mensen, een zwarte moeder met een baby van enkele maanden en nog enkele vrouwen, mogelijk moeders of vriendinnen. Na een kwartier komen twee bewakers binnen die ons vragen hen te volgen naar de bezoekkamer. Het is een dichte ruimte waar door één wand met matglas enig buitenlicht binnen komt en voor de rest veel kunstlicht. Er staan acht tafels met stoelen.

In de hoek staat een balie met twee bewakers achter TV-schermen. Ze begroeten René met: "goede middag meneer pastoor". We nemen plaats aan één van de tafels. Enkele minuten later komen door een andere deur acht mannen en twee bewakers binnen. Abou is er ook bij en heeft ons snel ontdekt. Uitbundig worden wij door hem begroet. Het bezoek is voor hem het hoogtepunt van de week. Het breekt de sleur van alledag.

Ik vraag hem hoe zo'n dag er uit ziet Hij vertelt. "Ik heb een één-persoonscel, die 's nachts wordt afgesloten en 's morgens om 8 uur wordt ontgrendeld. Dan mogen we de gang op en kunnen we contact hebben met medegevangenen. Aan het eind van de gang is een ruimte waar brood en beleg klaar staat voor het ontbijt. Koffie en thee zetten we zelf. Tussen de middag herhaalt zich dit ritueel. Vroeg in de avond wordt er warm gegeten. Dit is een maal van het huis of een zelf klaargemaakte

maaltijd. Hiervoor moet je zelf de ingrediënten bestellen en betalen. Ik heb voor het laatste gekozen, dan eet je goed en heb je wat te doen. Het kost me wel zo'n 15 euro per week."

Hij vervolgt: "Waardevol zijn de gesprekken met de gevangenispastor en de zondagdienst. Het ergste van mijn verblijf hier is de verveling, de onduidelijkheid over de duur van het verblijf en het ontbreken van vrijheid. Wat ik erg mis is het wekelijks telefonisch contact met mijn familie in Afrika. De contacten lopen nu via René. Zeer teleurstellend voor mij was, dat vorige week werd verteld dat ik 's middags zou worden vrijgelaten. Ik belde René om me te komen halen. Totdat er een tegenbericht kwam dat er een administratieve fout was gemaakt en mijn vertrek niet door kon gaan."

Zwijgen

"Het enige contact met justitie is elke maand een gesprek met een functionaris van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DTV). Die probeert mij te bewegen op eigen initiatief naar Ivoorkust terug te gaan. Hun suggestie was laatst: 'Misschien kunnen je vrienden van de kerk via hun kanalen voor de nodige papieren zorgen'. Ik ben in Ivoorkust echter niet veilig, ik wil naar het buurland, naar mijn zus en de kinderen. Maar dat kan om allerlei formele redenen niet." Er rinkelt een bel, het uur is al weer om. Wij nemen afscheid en Abou begeeft zich, net als de anderen gevangenen, naar de deur waar de bewaker ze opwacht. Wij vertrekken ook en lopen de aankomstprocedure in omgekeerde volgorde door. We

stappen in de auto en rijden weg en doen er voorlopig het zwijgen toe...

Bij de koffie thuis vragen wij ons in gemoede af, hoe het mogelijk is dat in een beschaafd land als het onze, honderden vluchtelingen als ongewenst, zonder vorm van proces, gevangen worden gezet. Over mensenrechten gesproken? Ik word weer boos, het is een grote schande!

Gerard Luiten

Naschrift:

Inmiddels weer vrij

Donderdag 7 maart gaat om 14.00 uur mijn telefoon. Een opgewonden stem van Abou Coulibaly: 'René, ik ben vrij. Eindelijk! Kom me halen alsjeblieft om 16.00 uur. Het is nu echt waar!' Met een boevenbusje wordt hij, precies om vier uur, buiten het detentiecentrum op straat gezet.

Hij wil langs deze weg iedereen van onze parochie nog eens hartelijk danken voor de steun, de brieven, de bezoeken en de giften tijdens die acht lange maanden.

René Wilbrink

Hier woont God bij de m Hij niet op terug

Er gaan binnen afzienbare tijd kerken dicht, ook in Utrecht. Dat is pijnlijk. Kerkelijke bestuurders gebruiken nogal eens de dooddoener: wij moeten in mensen investeren, niet in stenen. Ik vind dat van weinig gevoel getuigen. Sommige van de kerken die straks misschien moeten sluiten en zelfs afgebroken worden, zijn bij elkaar gespaard door mensen die niet bepaald geld teveel hadden. Zijn gebouwen nu ineens toch niet belangrijk en hadden zij hun geld beter kunnen besteden?

- Door Erik Borgman -

In de crisistijd van de jaren dertig liepen mijn grootouders in Amsterdam steun mis, omdat een gemeenteambtenaar vond dat ze die niet nodig hadden zolang ze nog geld hadden om het lichtje voor het Heilig Hartbeeld te laten branden. Ik ben nog altijd trots op ze dat ze het niet hebben weggehaald. Het getuigde ervan dat ook in hun overvolle bovenwoning in de Kinkerbuurt God bij de mensen woonde.

Vanuit katholiek perspectief is een kerkgebouw een getuigenis. Als het meezit getuigt het van schoonheid, van het feit dat geloof het beste in mensen naar boven kan halen, zorg en toewijding van generaties. Maar op de eerste plaats getuigt een kerkgebouw ervan dat ook hier, op dit stukje aarde, God onder ons mensen woont. Er is geen land en geen stad, geen wijk en geen soort mensen of God is in hun midden, deelt hun leven.

Wie of waar we ook zijn, God deelt onze vreugde en onze hoop, ons verdriet en ons lijden.

Hoe godvergeten de wereld en de geschiedenis ook kunnen lijken, het kerkgebouw herinnert eraan dat God midden onder ons woont en de wereld dus anders is dan zij lijkt. Zelf realiseerde ik mij dat scherp toen ik ontdekte dat één van de mogelijke lezingen bij de inwijding van een kerk het verhaal is van Zacheüs. Hierin wordt verteld hoe 'oppertollenaar' Zacheüs in een boom klimt om Jezus te kunnen zien (zie plaatje p.15), maar dat Jezus hem ziet en zegt: 'Zacheüs, kom vlug naar beneden; vandaag moet ik in jouw huis verblijven' (Lucas 19, 5). Niemand kan op eigen kracht een huis voor God te bouwen, want zoals Paulus in de Handelingen van de apostelen tegen de Atheners zegt: 'De God die de wereld gemaakt heeft en alles wat die bevat, de Heer van hemel en aarde, woont niet in door mensenhanden gemaakte

tempels' (Handelingen 17, 24). Maar God zelf heeft in Jezus laten weten dat Hij blijvend in ons midden wil wonen. Als een gebouw of een ruimte dit ervaarbaar maakt, zijn 'stenen' nog altijd alleszins de moeite waard om in te investeren.

ensen – en daar komt

Zeker, er zijn mensen die zoveel tijd en energie stoppen in het verbouwen van hun huis, dat als die af is hun huwelijk op de klippen is gelopen. Het kerkgebouw moet een uitdrukking zijn van de relatie die we met God hebben en helpen deze relatie gezond te houden, niet deze relatie belasten.

Gods onverbreekelijke verbondenheid

Maar we zijn er niet als wij straks in Utrecht – zeg – drie plaatsen overhouden waar de eucharistie gevierd wordt. Laten we optimistisch zijn en ervan uit gaan dat dit op deze plaatsen hartverwarmend gebeurt en wij laagdrempelige manieren hebben gevonden om mensen uit de verschillende wijken van Utrecht naar deze plaatsen te vervoeren. Je zou ervan uit kunnen gaan dat mensen ook reizen om te winkelen, uit te gaan of zich bij een dokter te voegen, dus waarom niet om naar de kerk te gaan? Niet iedereen is echter even mobiel en waar de een het geen probleem vindt op een avond heen en weer te gaan naar het concertgebouw in Amsterdam, is voor de ander de Bingo-avond twee straten verderop al een hele onderneming. Maar zelfs als het ons lukt de drempel die mensen over moeten om drie wijken verderop te kerken substantieel

te verlagen, dan nog zullen ze eerder het idee krijgen dat zij uit hun bestaan moeten wegtrekken om zich bij God te voegen, dan dat God naar hen is toegekomen en alles wat ze meemaken met God verbonden is. Alsof het onze keuze zou zijn om van God te zijn, terwijl God toch ons gekozen heeft!

Navolging

Dit stelt de vraag hoe wij voor de toekomst een kerk organiseren die zich navolger toont van hem die geen voorwaarden stelde aan zijn betrokkenheid bij mensen. Jezus' betrokkenheid veranderde mensen: nadat Jezus hem bezoekt, keert Zacheüs zijn leven toe naar zijn aanwezigheid waarvan hij de veranderende kracht heeft ervaren. Onze samenleving toont zich steeds meedogenlozer tegenover mensen die geacht worden niets te bieden te hebben. In deze situatie is het meer dan ooit de taak van de kerk zichtbaar te maken dat de God die zij belijdt en vereert niemand verlaat.

Zeker, we moeten allemaal proberen 'zo goed als God te zijn' en voor elkaar Gods trouw aan het licht te brengen. Natuurlijk is het in het bijzonder de taak van pastores, gewijd en niet-gewijd, betaald en onbetaald, om op een bijzondere manier zichtbaar te maken dat niemand

van ons uit Gods hand valt. Maar we hebben ook in de verschillende hoeken en gaten van de stad laagdrempelige plaatsen nodig die Gods aanwezigheid en nabijheid tonen en tastbaar maken. Een beleid dat kerkgebouwen sluit, zou tegelijkertijd moeten laten zien hoe het van plan is dergelijke heilige plaatsen – noem het kapellen – te helpen creëren, in te richten en te laten functioneren. Ideeën en voorbeelden zijn wel te vinden. We zouden kunnen beginnen ze te verzamelen.

Erik Borgman is lekendominicaan en hoogleraar theologie aan de Universiteit van Tilburg. Hij is parochiaan van de St. Ludgerusparochie.

Schiller Theater

Place Royale

Foto: Daphe Schinkel

biedt sfeer en ambiance

Het Schiller Theater Place Royale is een bijzonder sfeervol Rijksmonumentaal theater met zo'n 134 stoelen. Het theater, in het hartje van Utrecht, heeft een uitstekende akoestiek. Wij hebben het komende seizoen bijzondere voorstellingen gepland, poëzie, musical, klassieke concerten, cabaret, kleinkunstvoorstellingen, Utrechts Cabaret Festival, voordrachten, lezingen, congressen, Utrechts Kleinkunst Festival, kindervoorstellingen, Argentijnse tangoconcerten, salons en toneel.

Minrebroederstraat 11 3512 GS Utrecht Tel: 030-2319380
reserveringen: www.schillertheater.nl

Sponsor: Schinkel Benelux Stefon b.v.

St. Antoniuskerk

Kanaalstraat 200, 3531 CR Utrecht
Telefoon: 030 – 293 08 79
Mail: antoniusvanpadua@hotmail.com
Vieringen: zondag 10.00 uur; woensdag
19.00 uur vesper

Familieviering Antoniuskerk

Voor ouders met jonge kinderen is de Familieviering van de Antoniuskerk eigenlijk een must: daar moet je geweest zijn! Zondag 9 juni is er weer een Familieviering. Noteer het alvast in je agenda. Het is om 10.00 uur in de Antoniuskerk, Kanaalstraat, Utrecht. Kijk ook op Facebook ("Familievieringantonius") of geef aan dat je een mailtje wilt krijgen, zodra er weer iets is speciaal voor kinderen: familievieringantonius@gmail.com

Van Vervreemding tot Verbinding

De Antoniuskerk werkt mee aan een Interreligieus programma bij de herdenkingsviering van de Vrede van Utrecht in 1713. Nu 300 jaar later willen we de intentie om tot vrede te komen vieren met als thema "Van Vervreemding tot Verbinding". Dat thema vat samen waar we als religies tegen

aan lopen: armoede, het als mislukt verklaren van de multiculturele samenleving en een negatieve basishouding tegen culturele en religieuze diversiteit. We zullen dus activiteiten organiseren om de cohesie te vergroten, zoals de dodenherdenking op 4 mei en de kerkennacht op 21 juni (zie hieronder voor meer informatie).

Opmerkelijk is ook nog het initiatief Villa Vrede, een netwerkplek t.b.v. contact tussen ongedocumenteerden onderling en met op hulp

gerichte organisaties. Hiertoe willen we een stichting oprichten met een bestuur van diverse religieuze achtergrond. Bedoeling is Villa Vrede is september te openen.

Interreligieuze Dodenherdenking 4 mei 2013

Herdenking in Lombok, bij de Antoniuskerk. Medewerking van moslims, joden hindoes en christenen. Met de bezoekers wordt naderhand een gesprek over oorlogsverhalen gevoerd. Topartiesten uit de Culturele Karavaan worden uitgenodigd om deze herdenking te omlijsten. Locatie: Antoniuskerk, 19.15 uur, Kanaalstraat 200

Kerkennacht Antoniuskerk 21 juni 2013

Om 18.30 uur start ons Interreligieus zomerfeest, gedragen door de Ulumoskee, Liberaal Joodse Gemeente en Antoniuskerk samen. We vieren samen de langste dag. Enkele momenten daarin: Vanaf 19.30 uur multicultureel muziekfeest met hapjes, frisdrank, koffie en thee. Drs. Casper Staal, voormalig conservator Catharijneconvent, geeft enkele rondleidingen door de kerk die rijksmonument is. Eerste, uitvoerige, rondleiding 19.30 uur. (Verder 21.00 uur; 22.15 uur). Afsluiting 23.30 uur. 23.15 uur Start nachtwandeling, via Josephkerk naar de Maarsseveense Plassen. In de Josephkerk, Draaiweg 44, kan wie wil om 24.15 uur aansluiten bij de wandelgroep. Zelf ontbijt meenemen. Om 23.45 uur is er een kerkelijk nachtgebed met Gregoriaanse zang. Vanaf 23.30 uur kunt u terecht. Nadien zal er koffie zijn. De wandelgroep vanuit de Antonius komt langs, om wie wil de kans te geven zich nog aan te sluiten. De groep wandelt naar de Maarsseveense plassen om daar het licht en de zon te zien opkomen boven het water. Zo vieren zij de kortste nacht, midzomer.

St. Nicolaas-Monicakerk

Boerhaaveplein 199, 3552 CT Utrecht
Telefoon: 030 – 244 13 19 ma-vr : 9-12 uur
Mail: rk.kerkcentrum@nicmonpar.nl
Vieringen: zondag 10.00 uur;
woensdag 9.30 uur morgengebed

Na 40 jaar ...

Op 17 maart 2013 vierde ik dat het 40 jaar geleden was dat ik mij voor het eerst verbond met de missionaire congregatie Mill Hill als leken-missionaris. Via Azië en Afrika ben ik in Latijns-Amerika beland, waar ik mij werkelijk thuis gevoeld heb. Het leven tijdens een militaire dictatuur heeft mij veel levenservaringen gegeven, vele momenten van het samen delen van verdriet, samen in opstand komen tegen geweld. Hartverscheurend en hartverwarmend. Teruggekomen in Nederland ben ik in 1989 met de theologiestudie begonnen en al spoedig kon ik mijn saamhorigheid, die ik ervaren had in Latijns Amerika, vertalen naar de Nederlandse situatie door betrokken te raken bij de Spaanstalige gemeenschap in Amsterdam en Utrecht.

Het missionaris-zijn is niet gebonden aan de plek waar je woont, maar aan het optrekken met mensen, die zoeken naar een menswaardig bestaan. Zo hoop ik het pastoraal werk met de Spaanstaligen nog enkele jaren te kunnen beleven in de Geest van het Leven Doorgeven.

Toos Beentjes.

25 jaar Nicolaas-Monicakerk

Op 7 april 1988, nu 25 jaar geleden, werd de nieuwe kerkruimte, als onderdeel van de nieuwbouw op Boerhaaveplein, officieel ingewijd door hulpbisschop Niënhaus samen met vele anderen die hun steentje bijdroegen. We hadden al enkele weken tevoren, voorafgaande aan de Goede Week, de ruimte in gebruik genomen omdat we graag Pasen in deze nieuwe ruimte wilden vieren. Ik zie nog Piet Janssen, koster en klusjesman op allerlei terrein, samen met enkele anderen van het bestuur de hoeksteen plaatsen, als teken van ons fundament: we willen in deze ruimte en naar buiten toe onze weg laten bepalen door de goede boodschap van Jezus van Nazareth in verbondenheid met zovelen die ons voorgingen.

Bertus Mulder, de architect van de nieuwbouw op Boerhaaveplein, vertelde hoe de ruimte openheid en gastvrijheid zou moeten uitstralen: deze kerk staat geworteld in de wijk, is bedoeld als een integraal onderdeel van alles wat hier in de wijk gebeurt, aan leven, aan vreugde en verdriet, aan hoop dat het ons goed mag gaan, aan geloof in elkaar. De bouw was evenals de afbraak en verkoop van het oude kerkgebouw, lang voorbereid in regelmatige gesprekken met ieder die mee wilde komen praten en denken. Het werd een weldadig proces, hoezeer ook geworsteld werd met de vraag: hoe doen we ieder recht, en hoe wordt het echt een huis van de Levende in ons midden? Ik ben ervan overtuigd dat we daar samen in geslaagd zijn.

Het is een ruimte die in de loop van de 25 jaar zeer geschikt bleek voor een nabije liturgie, voor stille aandacht, voor gezamenlijk gesprek en bezinning. En de openheid naar de wijk werd zichtbaar in de vele samenkomsten van stadsoverleg, wijkberaad, woon en zorg. Bijzonder is ook de betekenis die de

Nicolaas-Monica kreeg voor verschillende landelijke vernieuwingsbewegingen die hier hun bijeenkomsten hielden.

Het Chinese kruis boven de ingang laat dit alles zien: alles mag binnenkomen en weer gezegend naar buiten gaan. Ik blijf van harte hopen dat deze mooie Nicolaas-Monicakerk nog vele jaren mag blijven voortbestaan: in een dienstbaar geloof in mensen. Dat deze ruimte een zegen mag blijven voor velen die zoeken naar een nabij, menswaardig geloof in de Levende die ons, wie we ook zijn, zal blijven dragen door de kracht van de Geest!

Gerard Zuidberg

Kroniek

Overleden

Joke de Gier, 53 jaar, Harpstraat.

Na een aantal jaren met haar gezondheid getobd te hebben is Joke toch nog onverwacht en veel te jong overleden. Joke heeft jarenlang meegezongen met het zaterdagkoor en is werkzaam geweest als notulist van het toenmalige Parochie Bestuur. Ondanks het feit, dat zij niet van katholieke huize was heeft zij zich jarenlang voor onze gemeenschap vrijwillig ingezet. Wij denken daar in dankbaarheid aan terug. Wij wensen haar naaste familie en bekenden veel kracht toe. Dat zij moge rusten in vrede.

Tania Luz Canales Dionisio, 31 jaar, Spaanstalige Gemeenschap, Peru.

Na bijna een jaar van hoop, vrees, lijden en vechten heeft Tania de strijd op moeten geven. Ze kwam

van over de grote oceaan. Met in slechts één koffer haar hele leven. Maar ze bouwde al snel een nieuw bestaan op. Want ze had veel goeds te geven. Op 25 maart was er een kerkdienst voor haar in de Nicolaas-Monicakerk. Daarna is haar laatste wens om terug te keren naar Peru vervuld.

Gedoopt

Ouderendag

De feestdag van de heilige Jozef werd in de Ludgerusparochie op verschillende plaatsen gevierd. De werkgroep voor ouderen van het Nicolaas-Monicacentrum had die dag ruim 70 senioren uit de parochie te gast. Na de ontvangst met koffie was er 's morgen een liturgieviering. In de Schriftlezing uit het eerste testament werd gesproken over koning David die in zijn nieuwe hoofdstad naast zijn paleis ook een huis voor God wil bouwen die dan nog in een tentheiligdom woont. Hij hoort van de profeet dat de Eeuwige niet op een huis wacht. Hij is een God van nabijheid: Hij gaat met de mensen mee. Tijdens de broodjesmaaltijd met voortreffelijke soep zorgde een bekende pianist voor een muzikaal programma. 's Middags was er een terugblik op het afscheid van Peter van Kessel en een bingo.

St. Rafaëlkerk

Lichtenberchdreef 4, 3562 RD Utrecht
Telefoon: 030 – 261 12 52 ma-vr : 10-12 uur
Mail: secretariaat@sint-rafael.nl
Website: www.sint-rafael.nl
Vieringen: zondag 11.00 uur; zaterdag 19.00 uur; dinsdag 19.00 uur; donderdag 9.00 uur

In Memoriam Henk Revenberg

Twee priesters stonden aan de wieg van de H. Geestkerk, nu St. Rafaëlkerk. Pastoor Cees van Schadewijk en kapelaan Henk Revenberg. Beiden zijn nu overleden. De pastoor al enige tijd geleden, op 24 november 2008, en dit jaar op 9 februari Henk Revenberg.

Henk was van 1967 tot 1979 kapelaan in onze kerk. Daarna is hij pastoor geworden van de OLV Tenhemelopneming parochie in Houten, en weer later is hij pastoor in Ootmarsum geworden. Sinds zijn emeritaat in 1988 woonde hij in Hooglanderveen. Veel parochianen van de H. Geestkerk, maar ook van de andere kerken in Overvecht, zullen zich hem nog wel herinneren. Zeker de mensen met kleine kinderen in die tijd. Want als de kapelaan een gave had, en hij had er vele, dan was dat zeker omgaan met kinderen. Bekend waren zijn kindervieringen, waar altijd "iets te beleven was". Overvolle kerk waar de kinderen zich dan geen moment verveelden. Hij heeft zijn sporen achtergelaten in projecten voor de basisschool, die daarmee te maken hadden.

Ons kerkgebouw

Sinds enkele jaren is de St. Rafaëlkerk een gemeentelijk monument, vanwege haar ontwerp en haar unieke locatie. Daar zijn we trots op, maar het betekent ook dat de kerk in goede conditie moet blijven. Kerkgangers hebben al jaren gezien dat er in binnen- en buitenmuren scheuren zaten. Niet bedreigend voor het gebouw, maar wel lelijk. In de voorbije maand maart heeft het Doorns Voegersbedrijf de scheuren grondig aangepakt. Slechts met veel moeite is nog te

zien waar ze zaten. Dit werkt er aan mee dat de kerk als gebouw in stand wordt gehouden. Laten wij ervoor zorgen dat ze ook als huis van God in stand blijft.

Barbecue

Het is nog geen zomer, maar we weten dat er mooie dagen gaan komen. Zeker voor zondag 26 mei hopen we op mooi weer, want die dag is er de jaarlijkse barbecue. Ook deze keer weer voor de gehele Ludgerusparochie. Let op de Ludgerus Actueel voor meer informatie.

Sacrale dans

In de Rafaelkerk organiseerde het KBO Stad Utrecht onlangs een middag met als thema "Sacrale dans". Een bijzondere middag. In een kring van ongeveer 25 personen, stil zijn en bewegen. Voor herhaling vatbaar, vond iedereen.

Wel en Wee

Sinds het begin van dit jaar hebben droeve en mooie gebeurtenissen het leven van leden van onze geloofsgemeenschap veranderd. Overleden zijn: Jannie Hovius, 83 jaar, en Louis Kelfkens, 89 jaar. Wij wensen allen die door dit verlies zijn getroffen veel genade en sterkte. Gedoopt zijn: Geraldo Rijke, zoon van Giovanni Rijke en Diana Doorkamp, en Jada Kimberley, dochter van Marjorie Kadijk. Onze geloofsgemeenschap heet hen van harte welkom.

Geloven Nu

Ben je toe aan geloofsverdieping? Eén keer per maand komen de deelnemers aan Geloven Nu samen voor een bezinning en gesprek rond een tekst uit de Bijbel. Op dit moment lezen we het Lucasevangelie. Nieuwkomers zijn altijd welkom. De bijeenkomsten zijn van 20.00-21.30 uur in de pastorie van de Rafaëlkerk, Lichtenberchdreef 4. Op woensdagen: 24 april – Lucas 6; 22 mei – Lucas 7 en 26 juni – Lucas 8. Vragen? Neem contact op met Tim Schilling: timschilling.cps@kloosterbrakkenstein.nl.

St. Jacobuskerk

Prins Bernhardplein 40, 3555 AL Utrecht
Telefoon: 030 – 244 22 01 | ma-vr: 9-13 uur
Mail: mail@rkzuilen.nl
Vieringen: zondag 11.00 uur; zaterdag 18.30
uur; 1e Vrijdagviering 10.30 uur

Twintig jaar Diaken.

Dit jaar zal het twintig jaar geleden zijn dat ik door Kardinaal Simonis tot permanent Diaken werd gewijd. In mijn aanstellingsbrief staat dat ik werkzaam zal zijn in de Parochie van de H. Jacobus, H. Ludgerus en Salvator in Utrecht en in de verslaafdenzorg in Amsterdam, omdat ik daar mijn stage heb gevolgd. Ik begin even in Amsterdam.

Wekelijks ging ik naar een inloophuis voor dak- en thuislozen en drugsverslaafden. Daar schonk ik dan koffie met een boterham en ging dan met hen aan tafel zitten, om hun verhalen met hun vragen aan te horen en in actie te komen om hen van dienst te zijn. Zo gebeurde het regelmatig dat ik op bezoek ging in de gevangenis wanneer iemand daar een straf moest uitzitten. Als er dan geen plaats was in Amsterdam reisde ik naar Leeuwarden, Zutphen, Lelystad, Groningen, enz. Nu verzorg ik nog steeds het Sint Nicolaasfeest en het koud buffet in het Inloophuis. Ook breng ik van tijd tot tijd zakken kleding voor de bezoekers naar Amsterdam. In onze Parochie deed ik van tijd tot tijd dienst in het weekend, maar toen ik met emeritaat ging heb ik daar afscheid van genomen. Op dit moment ben ik nog druk met ziekenbezoek, ook in het ziekenhuis, bejaardenbezoek in de tehuizen en de H. Communie brengen bij bejaarden en zieken die niet meer zelf naar de kerk kunnen komen. Bovendien ben ik nog druk met de voedselbank waar wekelijks 170 gezinnen hun voedselpakket komen halen. Dit is ongeveer waar mijn tijd aan opgaat.

Jan Berg, emeritus Diaken

De eerste clusterviering – een impressie

Op zondag 3 februari werd er voor het eerst een zogenaamde clusterviering gehouden in de Jacobuskerk. Dat wil zeggen, dat er maar één

viering was voor het gehele cluster; Nicolaas/ Monicakerk en Josephkerk waren gesloten. De bedoeling van dergelijke vieringen is, dat parochianen van verschillende locaties elkaar beter leren kennen. Dat is belangrijk met het oog op een goede samenwerking.

Een week eerder waren twee leden van de pastoraatsgroep van de Jacobuskerk naar de vieringen in de beide andere locaties gegaan om daar iedereen uit te nodigen voor de clusterviering. En aan die uitnodiging werd goed gehoor gegeven. De kerk was behoorlijk gevuld met mensen van alle drie de locaties. Voorganger was pastoor George Paimpillil, en er werd muzikale ondersteuning geboden door het koor Maria ten Dale. De heer Mathot, voorzitter van de locatieraad, heette iedereen hartelijk welkom, in het bijzonder de gasten van de andere locaties. Hij sprak van een historische gebeurtenis. Zo heb ik deze dag ook beleefd. Samen vieren met mensen van buurkerken – mensen die je misschien nog niet zo goed kent, maar wel beter wil leren kennen – is een mooie ervaring. Zeker als velen daarna blijven koffie drinken en mensen van de drie locaties met elkaar in gesprek gaan. Want dat is wat er gebeurde.

De volgende clusterviering is op 9 juni in de Josephkerk. Van harte hoop ik, dat het weer zo'n positieve ervaring mag worden.

Klasien Knol, Lid pastoraatsgroep Jacobuskerk

Dodenherdenking 4 mei 2013

In de Jacobuskerk is er voorafgaand aan de stille tocht en de herdenking bij het monument in Zuilen om 18.45 uur een vesperviering met medewerking van het Drieslagkoor.

Het Sacrament van de Zieken

Op zaterdag 1 juni, daags voordat wij Sacramentsdag vieren, wordt in de Jacobuskerk in het sacrament van de ziekenzalving toegediend in de dienst van 18.30 uur. Deze staat open voor alle parochianen van de Ludgerusparochie.

Op woensdag 22 mei komen we van 14.00 tot 16.00 uur bij elkaar om ons daarop voor te

bereiden. Het thema zal zijn: "Wat draag ik mee in de rugzak van mijn leven". Mocht u willen deelnemen, neem dan voor 20 mei contact op met uw locatie-secretariaat of het centrale secretariaat: tel. (030) 2441319. Ook als u nog niet zeker weet of u meedoet. De ziekenzalving is het sacrament dat vroeger ook wel het "H. Oliesel" of "bediend worden" werd genoemd. Het werd uitsluitend toegediend in stervensgevaar. Het sacrament ontvangen en doodgaan hoorden bij elkaar en voor velen was het sacrament een soort toegangsbewijs voor de hemel. Het Tweede Vaticaanse Concilie heeft teruggekeken naar de oorspronkelijke bedoeling van dit sacrament. Nu

kan het meer gezien worden als een sacrament dat leven geeft, en kracht om weer verder te gaan. Het sacrament kan meehelpen aan het heil van de breekbare of zieke mens en ook aan hen die het niet direct nodig hebben. Want de zieke is niet alleen een zieke, maar in de eerste plaats mens. Kracht putten uit wat heel is kan het lijden draaglijk maken.

Namens de pastoraatsgroep en het ouderenpastoraat: J.J. Bakker

Fietstocht op 2^e Pinksterdag 20 mei , start tussen 10 en 11 uur

Toen onze Jacobuskerk 50 jaar bestond, hebben we een fietstocht georganiseerd. Het heeft een paar jaar stil gelegen, maar dit jaar willen we weer een fietstocht houden. We fietsen door polders en bossen en bij thuiskomst is er een verrassing. . Alle parochianen van de Ludgerusparochie zijn van harte welkom bij deze fietstocht. Gaarne opgeven bij secretariaat Jacobuskerk tel. 030-2442201 of via losse inlegvel Samen op Weg vóór 12 mei.

Erik Copier

St. Josephkerk

Draaiweg 44, 3515 EM Utrecht
Telefoon: 030 – 271 93 93 ma, di, vr : 14-16 uur
Mail: draaiwegkerk@planet.nl
Vieringen: zondag 9.30 uur;
1^e Vrijdagviering 10.00 uur

Jeugd in de Kerk

In de afgelopen maanden zijn we als Josephgemeenschap een paar keer informeel bij elkaar gekomen, onder andere tijdens een –niet

echt druk bezochte- Open Parochie-avond. Tijdens parochieavonden is er regelmatig forse kritiek op het "ontbreken van activiteiten voor jeugd in de Ludgerusparochie". Gewezen werd ook op het niet doorgaan van de 1^e Communie. Ik heb beloofd daar aandacht voor te vragen. Het is niet helemaal waar wat gezegd werd, maar wat wáár is dat we jeugd missen in onze kerken. Sterker: we missen –op een paar gelukkige uitzonderingen na- al twee generaties in onze kerken...

De oorzaak zou voornamelijk de secularisering zijn in het Westen: d.w.z. godsdienst krijgt steeds minder betekenis. Dat is de theorie. Vanuit de godsdienstsociologie wordt dit fenomeen als een voortgaand proces, de onttovering van de samenleving, aangenomen. Catholicisme, la fin d'un monde (Katholiek, het einde van een Wereld, van de Franse godsdienstsociologe Danièle Hervieu-Léger, 2001) is een bekende titel over dit fenomeen. Daar kwam de laatste jaren nog een niet al te best imago bovenop. Toch zou het niet zo moeten zijn dat wij ons indirect vooral zorgen maken om onszelf, maar om de vraag waarom de Kerk zich zo ver buiten de belevingswereld van mensen bevindt, dat men de Kerk "links" laat liggen of dat katholieke scholen zelfs niet meer met katholiek geassocieerd willen worden (Onderwijsblad 23 maart j.l.).

Over dit alles werd weer eens gediscussieerd in kranten en op TV. De Duitse ARD schonk er recent een hele avond aandacht aan onder de titel: Is de Kerk nog van deze tijd? Misschien had men moeten spreken van: is déze Kerk nog van deze tijd? Het was een debat op enig niveau, ook altijd welkom. (Het is dus beslist niet zo, wat vaak beweerd wordt, dat kritiek alléén en altijd uit Nederland komt). Oud hoogleraar kindergeneeskunde Jan Stoop kwam in een interessant artikel in de Volkskrant van 14 maart een beetje tot de zelfde conclusies, n.l. dat de Kerk zich moet hervormen omdat zij vaak "aan gedachtengoed vasthoudt dat niet meer van deze tijd is".

Met de komst van onze nieuwe paus Franciscus gloort er toch weer nieuwe hoop. De verwachtingen zijn in ieder geval erg groot. Een eenvoudige paus, die woorden spreekt van gewone mensen. En zo gaan

we toch weer gesterkt op weg naar Pinksteren. In de Joseph doen we dat binnenkort weer rond onze mooie Pinkstergroep.

Charles Vrencken

Kerkennacht 21 juni 2013

Zie informatie op pagina Antoniuskerk, pagina 17.

St Jozef de arbeider: hoe goed werk, werkt

De kerk viert de gedachtenis aan Jozef op twee dagen. Op 1 mei wordt hij als patroon van de arbeiders herdacht. Over de rol van arbeid heeft de kerk duidelijke, maar soms wat onderbelichte, opvattingen. Op 19 maart heet het feest officieel St. Jozef bruidegom van de heilige maagd Maria.

De 1 mei-viering heeft nog maar een korte geschiedenis en is niet los te zien van de in het buitenland sterk levende traditie van de dag van de arbeid. Het is goed dat de kerk daarbij aansluit. Werk, betaald of niet, is immers een belangrijk element in het leven van mensen. We horen dat al terug aan het begin van de Bijbel. De mens kan niet langer in de tuin van Eden blijven en moet daarbuiten de grond gaan bewerken (Gen 3:23). Dat is geen straf, maar een opdracht. Werk draagt meerdere aspecten in zich. Het brengt goederen voort die we nodig hebben, maar het brengt mensen ook samen en geeft voldoening. Als het gaat om de realiteit van alledag zijn er echter ook schaduwkanten aan te wijzen waar het economische leven uit de bocht vliegt: kinderarbeid, arbeid onder gevaarlijke en ongezonde omstandigheden, te lange werkdagen, onbehoorlijke lage beloning. In de opeenvolgende sociale encyclieken van de paus is dan ook op nut, noodzaak en vreugde van de arbeid en tegelijk op goede arbeidsomstandigheden gewezen. Deelname

aan het maatschappelijk leven door arbeid komt immers alleen tot stand als mensen daadwerkelijk samen werken aan hun arbeidsopdracht, en niet wanneer de ene economische partij de andere in een soort permanente werkstraf gevangen houdt. Dat de paus daarop wees was niet alleen nodig in de 19e eeuw toen door de Industriële Revolutie hele groepen arbeiders verpauperden in overvolle stadswijken. Ook in onze tijd schreef paus Benedictus XVI terecht over de kwalijke invloed van het moderne roofof kapitalisme dat alleen maar oog heeft voor winst op korte termijn voor een kleine groep. De kern van de sociale leer over werk

is: zet de schepping (milieuvraagstuk) en de arbeider (waardigheid van de mens) centraal, en niet het geld. Geld is maar een afgeleide. In ieder economieboek staan drie zaken genoemd die nodig zijn om te produceren: grondstoffen, arbeid en kapitaal. Als we echter nauwkeurig kijken dan valt op dat kapitaal een gevolg is van arbeid uit een eerdere periode. Kortom niet money makes the world go round, maar arbeid doet dat. Dat is het perspectief waarin de kerk ons leert kijken. Op de gedachtenis van St. Jozef de arbeider krijgt dat terecht extra aandacht.

Lex Janssen, diaken

St. Dominicuskerk

Palestrinastraat 1, 3533 EH Utrecht
Telefoon: 030 – 293 52 45 | ma-vr : 9-12 uur
Mail: secretariaat@dominicuserkrecht.nl
Website: www.domicuserkrecht.nl
Vieringen: zondag 10.00 uur ;
1e Vrijdagviering 10.00 uur

Activiteiten

De Nieuwe Dominicus– Ruimte voor Rust en Rumoer

- 30 april 2013 Viering Koninginnedag op het kerkplein met groot scherm om de inhuldiging van koning Willem-Alexander en koningin Maxima te volgen
- 16 mei 2013 20.00 uur: Begeleide meditatie o.l.v. Seintje Bos
- 26 mei 2013 20.00 uur: Boeken+ : zie artikel hieronder
- 2 juni 2013 20.30 uur: kenniscafé met Maarten Frens: De grootsheid van de kleine hersenen
- 13 juni 2013 20.00 uur: Begeleide meditatie o.l.v. Seintje Bos
- 16 juni 2013 15.00 uur: Opera Utrecht en gastkoor

Boeken+

De Nieuwe Dominicus start dit voorjaar met Boeken+

op de zondagavond. Telkens staat één literair werk centraal. Kunsthistorica en classica Grieta Felix vertelt kort wat over de inhoud en licht er één aspect uit: de achtergrond van een personage, de relatie met een bepaald schilderij of muziekstuk, de historische achtergronden etcetera. Het is niet nodig om het boek van tevoren te lezen.

Zondag 26 mei, 20.00-22.00 uur: Vaslav van Arthur Japin.

Plaats: Dominicuskapel, Palestrinastraat 1A, Utrecht
Aanmelden: info@denieuwedominicus.nl of tel. 06-5115 9690 (Magda de Jong)
Kosten: €7,50 (incl. consumptie);
website: www.denieuwedominicus.nl

Vredesvlucht vanuit de Dominicuskerk voor Pater Yousif Mirkis o.p.

Pax Christi nodigt geloofsgemeenschappen uit bijzondere vredesactiviteiten, die zij kennen, nog eens extra te bemoeiden met een zogenaamde vredesvlucht. De Dominicuskerk stuurde op zondag 10 maart pater Yousif Mirkis o.p. uit Bagdad zo'n vredesvlucht in de vorm van een mooie kaart en een

vredesduifje. Een klein beeldje van een vredesduif stond als teken hiervan op het altaar. Pater Yousif Thomas Mirkis o.p. zet zich al vele jaren onvermoeibaar in voor de interreligieuze dialoog onder barre omstandigheden in Irak. In alle moskeeën en kerken van Bagdad en Mosul verspreidde hij een poster met de VN-tekst over de universele rechten

van de mens. Hij maakte gebedenboeken, die hij in grote oplage onder christenen en moslims wist te verspreiden. Hij is al vele jaren hoofdredacteur van een religieus tijdschrift. Samen met zusters, paters en lekendominicanen werkt hij op praktische wijze aan de samenwerking tussen diverse groepen.

Agenda berichten

Pinksteractie

Missionarissen geven veel. En zij vragen weinig. Missionarissen hebben echter soms wel onkosten. De Week Nederlandse Missionaris (WNM) biedt hun daarvoor een bijdrage. Vandaar de jaarlijkse Pinksteractie. Dan wordt de steun van ons allen gevraagd.

Ons inzetten voor kansarme medemensen: dat willen we allemaal. Een leven ten dienste van de missie is echter voor weinigen weggelegd. Daarom moeten we zuinig zijn op onze missionarissen. Elke dag helpen ze anderen, ver van hier. Door de Week Nederlandse Missionaris te steunen, tonen wij in Nederland dat we achter hen staan. Zo zetten we samen de missionaire traditie voort.

Tijdens de Pinksteractie is er in de parochies weer een collecte voor de WNM. Ook verschijnt dan het nieuwe WNM-boekje, waarin inspirerende mensen centraal staan. Broeder Jan Heuft (73 jaar) in Algerije bijvoorbeeld. Al meer dan veertig jaar zet hij zich in voor vluchtelingen, die vaak in krotten leven. Ondanks tegenslag blijft hij vol vuur en liefde voor zijn medemens.

De Pinksteractie is van 9 t/m 20 mei! U kunt bijdagen door het nieuwe WNM-boekje te bestellen, via www.weeknederlandsemissionaris.nl. Ook uw gift via giro 17.12.11.111 van de WNM in Den Haag is van harte welkom!

Bisdombedevoort naar Echternach

Het Aartsbisdom Utrecht organiseert ook in 2013 een bedevaart naar Echternach. Deze korte pelgrimage voert naar het graf van de eerste bisschop van Utrecht en de patroon van de Nederlandse kerkprovincie Sint Willibrord. Het vertrek is op Tweede Pinksterdag, maandag 20 mei, vanuit een aantal locaties in het aartsbisdom. Onderweg wordt er op eigen gelegenheid geluncht. 's Middags is er een viering in de (crypte van de) OLV kathedraal in Luxemburg stad. In deze kathedraal staat een beeld van Maria, troosteres der bedroefden. Na het diner wonen de pelgrims het Lof bij in Echternach. De

groep overnacht in Echternach of omgeving. Op dinsdag 21 mei wordt de bekende 'springprocessie' gehouden. De Utrechtse pelgrims nemen deel aan het programma dat in Echternach wordt aangeboden. De lunch is wederom op eigen gelegenheid; rond 16.00 uur staat het vertrek naar Nederland gepland. De kosten voor deze bedevaart (incl. diner op maandag en hotelovernachting, excl. lunches) bedragen € 125 p.p. (op basis van een tweepersoonskamer). Inschrijven voor deze bedevaart is mogelijk via www.vnbreizen.nl. Meer informatie: dhr. G.L.M. Lokate, tel.: 030 2361570, e-mail: lokate@aartsbisdom.nl.

Eenduidige procedure in- en uitschrijvingen Rooms-Katholieke Kerk

Begin dit jaar heeft de Nederlandse Bisschoppenconferentie een hernieuwde brochure uitgegeven met de titel 'De procedure m.b.t. in- en uitschrijven en andere veel gestelde vragen m.b.t. de ledenadministratie van de Rooms-Katholieke Kerk'. Hierin wordt uitgelegd hoe men zich in- en uit kan schrijven. Zie voor meer informatie www.aartsbisdom.nl (te vinden onder de knop 'Organisatie')

Lucepedia.nl

Onze cultuur is doordrenkt van religie en vooral van het christendom. Een gebrek aan kennis over het christelijk geloof is dan ook een gemis. Wie het verleden en de gebruiken niet kent, snapt de wereld van nu niet erg goed. Ga daarom eens 'surfen' op de website Lucepedia.nl van Luce – het centrum voor religieuze communicatie van de faculteit KatholiekeTheologie van de Universiteit van Tilburg. De site bevat een gratis theologische encyclopedie, ook voor niet-theologen. Honderden dossiers met leesbare, wetenschappelijk verantwoorde inhoud en informatie uit geselecteerde online bronnen, geschreven door experts. Kortom: een betrouwbare database voor nieuwsgierige in- en outsiders die op de hoogte willen blijven.

Iedere uitvaart uniek. Yarden

Yarden Uitvaartzorg Utrecht

Yarden biedt u een passend advies en een persoonlijke uitvaart. Bij u in de regio kunt u vertrouwen op de deskundigheid van onze uitvaartverzorgers bij Yarden.

Yarden Utrecht
Melding van overlijden: **088 9273 610**
0800 8192

Algemene informatie: **0800 1292**
www.yarden.nl

Yarden Uitvaartzorg werkt volgens het Keurmerk Uitvaartzorg

YARDEN
Iedere uitvaart uniek

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS

**Begraafplaats
St. Barbara**

Prinsesselaan 2
3583 GZ Utrecht
t 030 251 56 15

www.begraafplaats-sintbarbara.nl

Het schaap Bertus

Op zondag 21 april was er in de Dominicuskerk in Oog in Al een viering voor alle kinderen van de Ludgerusparochie met als thema "De Goede Herder". Maar wie is die goede herder eigenlijk? We lezen erover in de bijbel. Jezus vertelde vaak verhalen. Een verhaal is meestal goed te snappen, en op die manier kun je makkelijk iets leren. Zo'n verhaal noemen we een parabel; er zit altijd een boodschap in, een les. Dat geldt ook voor de parabel die Jezus vertelde over de goede herder.

De zon is pas net op en dan haalt de herder zijn schapen uit de stal. Ze mogen mee, naar de hei of naar stukken grasland, om er te grazen en om lekker te kunnen bewegen. Want daar houden schapen van. En de herder houdt van zijn schapen. Daarom staat hij altijd vroeg op, om met ze op pad te kunnen gaan. Hij heeft ze allemaal een naam gegeven en hij weet hoe

elk schaap heet. Hij zorgt goed voor zijn beesten. Hij zorgt dat ze bij beekjes kunnen om fris water te drinken, dat ze voldoende te eten hebben en dat ze beschermd worden tegen wilde dieren. Daarom zorgt hij dat de schapen dicht bij elkaar en bij hem in de buurt blijven. Dan zijn ze veilig.

En als het weer avond wordt en de herder met zijn schapen teruggaat naar de stal, telt hij zijn dieren voordat ze gaan slapen. Het moeten er 93 zijn. Maar op een avond blijkt dat er één schaap mist, de herder telt er maar 92. Hij telt de hele kudde nog eens na, maar nee, één schaap, Bertus, is weg. Dat laat de herder niet gebeuren. Hij gaat Bertus zoeken, ook

al is het al donker. Een schaap kan toch niet zo maar kwijt raken? De herder loopt de hele route die hij die dag met zijn schapen heeft gewandeld nog eens na. Hij zoekt langs de wegen, op de hei, in de bergen, bij de beek, in kuilen... Waar is toch dit verloren schaap? Een wolf zal Bertus toch niet hebben gevangen en opgegeten?

Opeens hoort de herder gemekker. Dat moet Bertus zijn! En ja hoor, daar zit het schaap, met zijn dikke vacht vast in een doornenstruik. De herder helpt het beest los te komen, pakt het op, legt het over zijn schouders en draagt Bertus zo terug naar de stal, naar de andere schapen. De herder is helemaal niet boos. Hij is juist blij dat hij zijn dier heeft teruggevonden. Hij geeft Bertus nog wat te eten en te drinken, en laat het schaap dan slapen. Ja zeker, de herder is een goede herder.

Wat wil Jezus ons nou met deze parabel leren? De goede herder is natuurlijk God, die goed wil zorgen voor zijn schapen, en dat zijn wij, grote mensen én kinderen. God zorgt goed voor ons, hij probeert ons dicht bij elkaar te houden. Maar ook bij mensen kan het wel eens mis gaan. Ook als we al eens verdwalen, als we stout zijn, foute dingen doen, de weg kwijt zijn, dan komt God ons tóch zoeken en is hij niet boos, maar juist blij dat hij ons weer terug bij zijn kudde kan brengen. Is dat geen mooi verhaal, dat er een goede herder is die net zo goed voor ons wil zorgen als de herder zorgt voor Bertus?

Woordzoeker

De onderstaande woorden zitten verstopt in de woordzoeker: van links naar rechts, van rechts naar links, van boven naar beneden, diagonaal (schuin)... op allerlei manier zijn de woorden verstopt. Als je alle woorden gevonden hebt, blijven er 10 letters over die, als je ze van links naar rechts leest, samen ook weer een woord vormen.

Daad Dag Delen Den Doet Duif

Gast Geest God

Heilig Hemelvaart

Jas Jam Jezus

Kind Kok Koken

Lente Lied

Mes Mode Naast

Pinksteren Rat

Slapen Stap

Vader Voorjaar

Zeker Zo

k	l	f	g	o	d	e	j	h	z	k
p	i	n	k	s	t	e	r	e	n	o
l	e	n	t	e	z	d	k	m	z	K
e	d	e	d	u	u	e	d	e	s	e
k	o	k	s	i	r	n	a	l	t	n
d	m	m	f	r	e	d	a	v	m	g
d	e	l	e	n	e	l	d	a	i	a
s	h	e	i	l	i	g	j	a	s	s
j	v	o	o	r	j	a	a	r	a	t
k	n	e	p	a	l	s	s	t	a	p

Iemand
verliezen
is al erg
genoeg

UITVAARTVERZORGING H. AGTERBERG

Wolter Heukelslaan 50, 3581 ST Utrecht. 030 - 251 09 82.
www.agterberg.nl